

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Belgia)
w dniu 17 lipca 2015 r. – Denis Malcorp i in./Vlaams Gewest, interwenient: Gemeentelijk
Havenbedrijf Antwerpen**

(Sprawa C-388/15)

(2015/C 354/21)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Denis Malcorp, Myriam Rijssens, Guido Van De Walle

Strona pozwana: Vlaams Gewest

Interwenient: Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen

Pytanie prejudycjalne

Regionalny plan zabudowy zawiera przepisy urbanistyczne, w których wiążąco uregulowane jest, że rozwój obszarów (w szczególności dla zakładów związanych z portami morskimi i drogami wodnymi, parków logistycznych, infrastruktury dróg wodnych oraz infrastruktury drogowej i transportowej), na których występują walory przyrodnicze (obszar siedliska naturalnego lub siedlisko gatunku, dla którego wyznaczono dany specjalny obszar ochrony), które wnoszą wkład w cele ochronne rozpatrywanych specjalnych obszarów ochrony, jest możliwy dopiero po utworzeniu trwałego siedliska na obszarach występowania gatunków rzadkich lub zagrożonych (wyznaczonych na terenie Natura 2000) i po rozstrzygnięciu rządu flamandzkiego po uprzednim zajęciu stanowiska przez administrację flamandzką odpowiedzialną za ochronę przyrody – które musi być częścią wniosku o udzielenie zezwolenia urbanistycznego w celu wykonania wspomnianych przepisów – że nastąpiło trwałe utworzenie obszarów występowania gatunków rzadkich lub zagrożonych.

Czy te przepisy urbanistyczne wraz z założonym w nich pozytywnym rozwojem obszaru występowania gatunków rzadkich lub zagrożonych mogą zostać uwzględnione przy określaniu możliwych istotnych oddziaływań lub w ramach oceny oddziaływania w rozumieniu art. 6 ust. 3 dyrektywy siedliskowej⁽¹⁾, czy też te przepisy urbanistyczne można uznać tylko za „środki kompensujące” w rozumieniu art. 6 ust. 4 dyrektywy siedliskowej, o ile spełnione są przesłanki ustanowione w tym przepisie?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. U. L 206, s. 7).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 33 de
Barcelona (Hiszpania) w dniu 22 lipca 2015 r. – Mohamed Daouidi/Bootes Plus S.L.**

(Sprawa C-395/15)

(2015/C 354/22)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mohamed Daouidi

Strona pozwana: Bootes Plus S.L., Fondo de Garantía Salarial y Ministerio Fiscal

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ogólny zakaz dyskryminacji zapisany w art. 21 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że może on obejmować swoim zakresem zakazu i ochrony decyzję pracodawcy o zwolnieniu pracownika, dotychczas postrzeganego pozytywnie pod względem zawodowym, przez sam fakt jego czasowej niepełnosprawności – o niepewnym czasie trwania – spowodowanej wypadkiem przy pracy, w czasie gdy pracownik ten korzysta ze świadczeń opieki zdrowotnej i świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego?
- 2) Czy art. 30 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że ochrona, którą należy otoczyć pracownika, powinna być przewidziana w uregulowaniach krajowych we wszystkich przypadkach zwolnień naruszających prawo podstawowe?
- 3) Czy decyzja pracodawcy o zwolnieniu pracownika, dotychczas postrzeganego pozytywnie pod względem zawodowym, przez sam fakt jego czasowej niepełnosprawności – o niepewnym czasie trwania – spowodowanej wypadkiem przy pracy, w czasie gdy pracownik ten korzysta ze świadczeń opieki zdrowotnej i świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego, mieści się w zakresie stosowania lub ochrony art. 3, 15, 31, 34 ust. 1 i art. 35 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (jednego, kilku lub każdego z nich)?
- 4) W razie odpowiedzi twierdzącej na trzy poprzednie pytania (lub na któreś z nich) oraz przyjęcia interpretacji, że decyzja pracodawcy o zwolnieniu pracownika, dotychczas postrzeganego pozytywnie pod względem zawodowym, przez sam fakt jego czasowej niepełnosprawności – o niepewnym czasie trwania – spowodowanej wypadkiem przy pracy, w czasie gdy pracownik ten korzysta ze świadczeń opieki zdrowotnej i świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego, mieści się w zakresie stosowania lub ochrony któregoś artykułu lub któryś artykułów Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, czy mogą one być stosowane przez sąd krajowy w celu rozstrzygnięcia sporu między jednostkami, czy to z uwagi na to, że – w zależności od tego, czy mamy do czynienia z „prawem” czy z „zasadą” – mają one horyzontalną skuteczność, czy poprzez zastosowanie „zasady wykładni zgodnej”?

W razie odpowiedzi przeczącej na cztery poprzednie pytania, sąd przedkłada piąte pytanie:

- 5) Czy pojęcie „bezpośredniej dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność”, jako podstawa dyskryminacji, o której mowa w art. 1, 2 i 3 dyrektywy 2000/78, może obejmować decyzję pracodawcy o zwolnieniu pracownika, dotychczas postrzeganego pozytywnie pod względem zawodowym, przez sam fakt jego czasowej niepełnosprawności – o niepewnym czasie trwania – spowodowanej wypadkiem przy pracy?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 23 lipca 2015 r. – Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce/Salvatore Manni

(Sprawa C-398/15)

(2015/C 354/23)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce

Druga strona postępowania: Salvatore Manni